

Notícies de l'entitat

■ Hem sol·licitat a l'Institut d'Estudis Catalans que ens faci un informe posicionant-se sobre la toponímia correcta d'ús respecte a Sant Domènec o Sant Domingo, ja que si bé Sant Domènec és el més correcte tots sabem que a la vila l'ús més estès és Sant Domingo, un clar castellanisme.

■ Per Sant Jordi varem publicar l'edició facsímil de la revista *Lo Castell de Burriac*, 2a època, corresponent al 4 d'agost de 1911, i no pas la de la

primera època tal com havíem enunciat en l'anterior butlletí, junt amb el còmic d'*El Tirà de Burriac*. Si no els teniu encara, podeu trobar-los a les llibreries del poble o bé trucant-nos o enviant-nos un fax.

■ Us vam dir que en aquest butlletí publicariem el llistat de socis de l'entitat. Ho farem en el proper ja que en ser monogràfic sobre la Festa Major ens ha semblat més convenient ajornar-ho.

actualitat

■ Tal com dèiem a l'article sobre els treballs de recerca en el batxillerat del darrer butlletí, us adjuntem la ressenya dels treballs aleshores pendents i que ja s'han presentat:

Títol del treball de recerca	Autors
<i>El Vulcanisme</i>	Iris Ramírez
<i>Estudi comparatiu entre el sistema Educatiu dels Estats Units d'Amèrica i Catalunya</i>	Ferran Egea
<i>Treball comparatiu entre La casa de los espíritus i Paula d'Isabel Allende</i>	Marta Alcalà
<i>Pensa Terra Lliure</i>	Martí Marfà
<i>La depresión</i>	Remedios Sánchez
<i>Projecte de construcció d'un ascensor controlat per autòmat</i>	Isidoro Arjona Oriol Gallemí
<i>Motor quatre temps</i>	Narcís Gomis
<i>La Música a Argentona</i>	Samuel Torres

■ Argentona i Mataró s'integren en la Ruta Europea del Modernisme que promou l'Ajuntament de Barcelona conjuntament amb una setantena de ciutats

europnees de diferents estats i amb el suport de la Unió Europea.

■ Aviat tindrem la inauguració del Museu del Càntir. Sembla ser que finalment la podrem celebrar amb tots els ets i uts. Ja sortirà el programa d'inauguració properament i podrem comprovar-ho.

■ Ens ha deixat el Dr. Gonçal Calvo. D'ençà 1953 que s'havia convertit en un argentoní de cor. Al llarg dels anys ha demostrat abastament la seva vinculació amb el poble i els seus habitants i ha deixat una estela de bondat i solidaritat digna de recordar i emular. Era metge i tenia cultura. O dit d'una altra manera, volia acostar-se en el seu afany de perfecció a la figura del metge humanista.

Era un pou ple d'aigües sanes i benefactores i, per aquest motiu, va poder donar dolls d'esperança, alegria, resignació, il·lusió, motivació... a tothom qui li'n demanava. El sabíem il·lusionat pel projecte de fundació del Centre d'Estudis Jaume Clavell, una prova més de la seva inquietud per la millora espiritual de la vila. D'aquí estant, el volem recordar en aquesta hora de tristor per l'amic desaparegut, però també constatar la seguretat que, durant generacions, l'empremta del seu pas per la vida alenarà en la consciència col·lectiva.